

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון ע"ג: – יג כסלו – יג אדר – יג סיון – יג אלול

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פני שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שכד – דיני הכנת מאכל לבהמה לשבת

ח. אין חותכין שחת (פירוש ירק של תבואה שנקצר טרם
נתשללה התבואה) וחרובין לפני הבהמה בין דקה בין גסה
משום דבלא חיתוך נמי חזי לאכילה:

ט. אין אובסין את הגמל דהיינו שמאכילה בידו כל כך עד
שמרחיבין בני מעיה כאבוס ולא דורסין דהיינו שדורס לו
מאכל בגרונו למקום שאינו יכול להחזירו אבל מלעיטין.
אין מאמירים את העגלים אבל מלעיטין. איזה המראה
למקום שאינה יכולה להחזיר הלעטה למקום שהיא יכולה
להחזיר. הגה: ודין תרנגולים ואווזים כדין עגלים (מסרי"ל):

י. מותר ליתן מאכל בפיהם של תרנגולים:

יא. אין נותנין מים ולא מזונות לפני דבורים ולא לפני יוני
שוכך ויוני עליה ולא לפני חזיר אבל נותנין לפני אווזין
ותרנגולים ויוני בייתות וכן לפני כלב שמזונותיו עליך:

יב. מותר להאכיל תולעת המשי:

יג. מעמיד אדם בהמתו על גבי עשבים מחוברים ולא חיישינן
שמה יתלוש מהם אבל לא על גבי מוקצה מפני שאיסורו
קל וחיישינן שמה יתן לה ממנו בידיים ודוקא להעמידה
על גביו ממש אבל לעמוד בפניה בענין שלא תוכל להטות
אלא דרך שם מותר:

יד. נוטלים מאכל מלפני חמור ונותנים לפני שור אבל אין
נוטלים מלפני שור ליתן לפני חמור מפני שנמאס ברירי
השור ואינו ראוי עוד לחמור. הגה: ויש מחמירין גם כן
בשאר מיני בהמות ליקח מלפני אחת וליתן לפני אחרת שאינה
מינה (מלדכי פרק מולין וסמ"ג וס"ט):

טו. אסור לגרוף האבוס לפני שור של פטם אפילו אבוס של
כלי גזירה אטו של קרקע דאתי לאשווי גומות ואסור גם
כן לסלק התבן מלפניו לצדדין:

סימן שבה – אינו יהודי שעשה
מלאכה בעד ישראל, ובו ט"ז סעיפים

א. מותר לזמן עכ"ם בשבת ומותר ליתן מזונות לפניו בחצר
לאכלן ואם נטלן ויצא אין נזקקין לו ודוקא שהעכ"ם
בחצר אבל אם עומד בחוץ ופשט ידו לפניו שידוע הוא
שיוציאנו או ליתן לו שאר הפצים שדרך להוציא אסור
אפילו אם עומד בפנים אפילו אם החפצים של עכ"ם
שהרואה אינו יודע שהחפצים של עכ"ם. הגה: ואפילו
בייחד לו מקום מבעוד יום יש להחמיר (מלדכי פרק קמא נשמת):

ב. היכא דאיכא משום דרכי שלום או בעכ"ם אלם מותר
לתת לו או לשלוח לו על ידי עכ"ם. והוא הדין לצורך מצוה
כגון להוציא חמץ מביתו בפסח (מלדכי):

ג. מותר להחליף משכון בשבת אם הוא מלבוש ויוציאנו דרך
מלבוש כי אין זה משא ומתן וגם בישראל מותר בענין זה
אם הישראל צריך ללבשו. הגה: וטוב שהעכ"ם יקח המשכון
עצמו ויניח אחר במקומו ולא יגע בו הישראל שלא יהא נראה
כנושא ונותן (אגודה). ועיין לעיל סימן ש"ז בסופו מדין עכ"ם
המביא בשבת איזה דבר אם מותר לקבלו:

ד. פת שאפה עכ"ם לעצמו בשבת יש אוסרים ויש מתירים
ובשעת הדחק או לצורך מצוה כגון סעודת ברית מילה או
לצורך ברכת המוציא יש לסמוך על המתירים. הגה: אבל
אסור ליתן לו מעות מערב שבת ושיתן לו הפת בשבת דאז
אדעתא דישראל קא עביד (רבינו יוחס מלק ט'):

ה. עכ"ם שצד דגים או ליקט פירות לעצמו אסורים לישראל
ואפילו ספק אם לקטן או צדן היום אסורים בו ביום אבל
לערב מותרים מיד אפילו אם ודאי לקטן וצדן היום:

ו. אם ליקט וצד בשביל ישראל או בשביל ישראל ועכ"ם
צריך להמתין לערב בכדי שיעשו:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון עג]